

Útgefandi

Læknafélag Íslands
Læknafélag Reykjavíkur

Ritstjórn

Engilbert Sigurðsson,
ritstjóri og ábyrgðarmaður
Gerður Gröndal
Hannes Hrafnkelsson
Magnús Gottfréðsson
Sigurbjörgur Kárason
Tómas Guðbjartsson
Þórdís Jóna Hrafnkelsdóttir

Tölfræðilegur ráðgjafi

Thor Aspelund

Ritstjórnarfulltrúi

Védís Skarphéðinsdóttir
vedis@lis.is

Blaðamaður og ljósmyndari

Hávar Sigurjónsson
havar@lis.is

Auglýsingastjóri og ritari

Sigdís Þóra Sigþórsdóttir
sigdis@lis.is

Umbrot

Sævar Guðbjörnsson
saevar@lis.is

Upplag

1800

Áskrift

12.900,- m. vsk.
Lausasala
1290,- m. vsk.

Prentun, bókband og pökkun

Prenttækni ehf.
Vesturvör 11
200 Kópavogi

© Læknaþlaðið

Læknaþlaðið áskilur sér rétt til að birta og geyma efni blaðsins á rafrænu formi, svo sem á netinu. Blað þetta má eigi afrita með neinum hætti, hvorki að hluta né í heild, án leyfis.

Fræðigreinar Læknaþlaðsins eru skráðar (höfundar, greinarheiti og útdráttir) í eftirtalda gagnagrunna: Medline (National Library of Medicine), Science Citation Index (SciSearch), Journal Citation Reports/Science Edition, Scopus og Hirslna, gagnagrunn Landspítala.

The scientific contents of the Icelandic Medical Journal are indexed and abstracted in Medline (National Library of Medicine), Science Citation Index (SciSearch), Journal Citation Reports/Science Edition and Scopus.

ISSN: 0023-7213

Hákarl og brennivín í Bjarnarhöfn

Hildibrandur Bjarnason bóndi og safnstjóri hákarlasafnsins í Bjarnarhöfn á Snæfellsnesi tók glaðbeittur á móti fundarmönnum aðalfundar LÍ sem haldinn var í Stykkishólmi 1.-2. október síðastliðinn. Hildibrandur og hans fólk hefur komið upp myndarlegri aðstöðu í stórum skála til að taka á móti ferðamönnum sem vilja fræðast um hákarlaveiðar við Íslandsstrendur fyrr og nú og verkun hákarlsins er skýrð í máli og myndum, og útlistuð öll þau not sem forfeður okkar höfðu af skepnunni. Hildibrandur fór á kostum í frásögnum sínum af hákarlaveiðum og sagði það lítinn hákarl sem ekki næði einu tonni að þyngd, hákarlaveiðar væru þó með öllu aflagðar við Ísland og hann fengi sitt hráefni af grænenskum togurum þar sem hákarlinn kæmi sem meðafli með öðrum fiski.

Sýnikennsla Hildibrands hvernig konur gætu notað skrappjötu sem áhrifaríka vörn gegn fjölþreifnum karlmönnum vakti ómælda kátínu þó ólíklegt sé að þar megi finna viðskiptatækifæri á nútímavísu. Gestum var boðið upp á bæði skyr-

og glerhákarl, harðfisk og hákarlalýsi fyrir þá sem það vildu og einnig selspik og svo var öllu skolað niður með staupi af íslensku brennivíni (í boði Læknafélagsins). Hildibrandur sagði hákarlalýsi mun betra viðbit með harðfiski en smér en tókst þó ekki að sannfæra neinn viðstaddan um ágæti hugmyndarinnar. Eftir skemmtilega viðdöl var svo haldið til baka þar sem beið framreiddur nútímakvöldverður á Hótel Stykkishólmi.

LISTAMAÐUR MÁNAÐARINS

Á forsiðu blaðsins að þessu sinni er vefverk eftir **Örnu Óttarsdóttur** (f. 1986) frá árinu 2013, *Stelputeppi*. Verkið sýnir teikningabrot úr skissubók Örnur þar sem krotað er yfir myndina og fyrir neðan má lesa „nei, nei“. Við gerð verksins kviknuðu frekari hugmyndir um yfirfærslu hálfkaraðs krots yfir í margslunginn myndvefnað og hefur listakonan unnið að nokkrum slíkum verkum undanfarið. Þess utan hefur Arna fengist við ýmsa aðra listmiðla. Við gerð veggteppanna hefur hugmyndin viðkomu á milli skissubókar og vefnaðar í tölvuforriti þar sem uppröðun og úrvinnsla á sér stað. Þar er átt við heildarmyndina eins og sjá má í stórum, aflituðum skellum sem koma fram við klippivinnu eða útstrokun á tölvuskjá. Þessu er öllu haldið til haga í endanlegri útfærslu. Þegar heildarmyndin er fullgerð sem skissa í tölvu hefst Arna síðan handa við að vefa. Í grunninn notar hún íslenska ull sem ofin er saman við sænska bómull. Hún notar allajafna fingerðan þráð og fyrir vikið verður veggteppið létt og hálfgagnsætt. Þá hefur hún komist upp á lag með að lita ullarbandið og

ná þannig fram hinni fölleitu litapallettu. Verkin eru ekki unnin í vefstól heldur í frístandandi ramma en þar gildir sama hugsun, samspil á lóðréttum og láréttum ásum. Í myndvefnaði sínum reynir Arna stöðugt að ögra þeirri grunnreglu með því að velja inn misflóknar myndir með skálinum, spírólum og hringformum. Hún leikur sér að því að draga fram hversdagslega þætti úr starfi listamanna sem yfirleitt eru máðir út áður en listaverk lítur endanlega dagsins ljós. Brottkastinu, skissubókum og Photoshop-skjólum, er gert hátt undir höfði. Samsuða þessi verður síðan efniviður í verkum sem hún er langtímu saman að fullklára. Þetta misræmi myndar forvitnilega spennu í verkunum sem og togstreitan á milli hefðbundins handverks og hugmyndafræðilegra aðferða samtímalistar. Nú á vetrarmánuðum má sjá sýningu Örnur Óttarsdóttur á veggteppum í ið gallerí á Tryggvagötu.

Markús Þór Andrésson